

1987, 5. března – Sdělení VONS č. 619 „Proces s Jazzovou sekci stanoven“ o ohlášení termínu hlavního líčení u Obvodního soudu pro Prahu 4 s funkcionáři Jazzové sekce.

Předseda senátu Obvodního soudu pro Prahu 4 Vladimír Stibořík rozhodl dne 20. února 1987, že hlavní líčení v trestní věci proti Karlu Srpovi a Vladimíru Kouřilovi, kteří jsou ve vazbě, a proti Miloši Drdovi, Vlastimilu Drdovi, Čestmíru Huňátovi, Tomáši Křivánkovi a Joskovi Skalníkovi se bude konat v budově tohoto soudu ve Spálené ulici číslo 2 v Praze 2, v místnosti číslo 57 v I. patře ve dnech 10. března 1987, kdy je začátek stanoven na 8.30 hodin, a 11. a 12. 3. 1987. O případu Jazzové sekce jsme již několikrát informovali (viz naše sdělení [č.] 467, 508, 555, 559, které je současně dokumentem Ch 77/24/86/, 599 a 607)¹. Předpokládáme, že soud bude rozhodovat na podkladě nové obžaloby, která byla změněna v části žalující Karla Srpa z neoprávněného vytváření finančních fondů podle § 127 trestního zákona. Pokud jde o nejvýznamnější část obžaloby, podle níž je všech sedm funkcionářů Jazzové sekce stíháno pro trestný čin nedovoleného podnikání podle § 118 tr. zákona, byla sice podle rozhodnutí Městského soudu v Praze v původním znění zachována, byl však přepracován posudek soudní znalkyně ing. Vilmy Bellingové, kterou Obvodní soud pro Prahu 4 původně označil za nekompetentní. Další dva body obžaloby – pokus trestného činu poškozování majetku v socialistickém vlastnictví podle § 136 trestního zákona, jehož se měli dopustit Karel Srp, Vladimír Kouřil a Joska Skalník zatajením pohledávky před likvidační komisí a použitím těchto peněz pro další činnost sekce, a trestný čin rozkrádání majetku v socialistickém vlastnictví podle § 132 odstavce 1b trestního zákona, jehož se měl zpronevěrou 5454 Kčs dopustit pokladník Jazzové sekce dvaasedmdesátiletý Miloš Drda sám, nebyly předchozími procedurálními změnami dotčeny. Jak se uvádí v prohlášení Pracovního výboru aktivistů Jazzové sekce ze 4. 3. 1987,

„žádnému ze sedmi obžalovaných obžaloba neprokazuje a ani se o to nesnaží, že by z předmětného podnikání vznikl jakýkoli osobní prospěch; z výsledků vyšetřování je zcela zřejmé, že se o něj nikdy nepokoušeli. Veškeré prostředky, získané v rámci kulturní aktivity Jazzové sekce, byly obratem investovány do další činnosti.“² Připomeňme ještě, že rovněž není pravda, že by funkcionáři Jazzové sekce byli stíháni za daňový únik; obžaloba postihuje výhradně investování další činnosti sekce, pokud taková činnost je považována státními orgány za neoprávněnou.

Proces, který se má v Praze v příštích dnech konat, vzbuzuje oprávněné rozhořčení mnoha přátel nezávislé kultury v Československu i v zahraničí. Přes hospodářský charakter obžaloby jde o proces ryze politický, který má rozhodnout, na kolik se státní moc cítí oprávněna represivním způsobem rozhodovat o existenci kulturních aktivit a o jejich rozsahu.

Informace o Chartě 77, r. 10, 1987, č. 4, s. 9–10.

POZNÁMKY

- ¹ Dokumenty č. 470, 511, 558, 562, 602 a 610. K případu viz dále sdělení VONS č. 619, 624, 630, 639, 659 a 665, dokumenty č. 622, 627, 633, 642, 662 a 668.
- ² Jedná se o otevřený dopis zástupců pracovního výboru aktivistů Jazzové sekce Jiřího Exnera a Jany Pacholíkove-Petrové ze 6. 3. 1987 státním orgánům obsahující vyjádření k případu a jeho aktuálnímu vývoji. Dopis je spolu s dalšími prohlášeními přípravného výboru uložen in: LP, Sb. VONS, inv. č. 149, sign. IV/14, kart. 27.